

ŽUPNIJSKI LIST

SV. TROJICA PODLEHNIK

listopad-november 2025

Spoštovani farani!

Jesen, ki se je zaradi tolikih sadov zemlje vsako leto veselimo, nas je zopet spomnila na dejstvo, da nas spremembe tako rade presenečajo. Ni še dolgo, kar smo prenašali poletno vročino, zdaj pa se kar naenkrat toplo oblačimo in se srečujemo s precej nižjimi temperaturami.

Narava okoli nas se torej pripravlja k počitku in nam za slovo poklanja svoje darove. Odeva se v bogato paletu barv in jih tako razporeja, da med nami ljudmi ni umetnika, ki bi to mogel boljše narediti. Tako nas spominja, da je tudi naša človeška usoda romanje od pomladi do jeseni življenja.

Stari Rimljani so svoje rajne pokopavali ob prometnih cestah, ki so peljale iz mesta, in jim postavljali kamnite spomenike z napisi. Mimoidoči so lahko brali njihova imena in se jih spominjali. Vsaj v spominu ljudi so želeli živeti naprej.

V teh dneh se naše misli mudijo najprej pri vseh svetih – pri tistih, ki so tako dokončali tek svojega zemeljskega življenja, da to isto življenje v polnosti živijo pri Bogu. V življenju so se odločali za življenje in so ob smrti prešli v življenje. Nepregledno je njih število; ne le tistih, ki zapolnjujejo dneve na koledarju in jih je sveti oče razglasil za svetnike. Tudi naši predniki so med njimi. Ohranili in posredovali so nam zaklad naše vere, tako, da so najprej sami po njej živeli. Njim se priporočamo, ko se jih na Vseh svetih dan spominjamo.

V teh dneh pa se naše misli pogosto mudijo tudi pri naših rajnih. Morda je gomila še sveža ali pa je ime na kamnu že zbledelo in je svet nanje že pozabil. A naše srce jih ne sme pozabiti. Saj jih tudi Bog ni pozabil. Vpisal jih je v knjigo življenja, v svoje ljubeče srce.

Tam, kjer so se v desetletjih skupnega življenja med ljudmi tkale vezi, kjer smo imeli koga zares radi, tam tega človeka ne more nihče nadomestiti in zamenjati. Vsakdo je enkrat in nenadomestljiv. Kajti vsakdo, ki je prestopil prag večnosti, je vzel s seboj tudi košček našega srca, če ne kar celo. Za tiste, ki so izgubili ljubljene človeka, se življenje že tu spreminja v življenje z rajnimi. Koliko ljudi je, ki vsak dan poromajo na pokopališče! Kako bi namreč mogli pozabiti tiste, ki smo jih imeli zares radi?

Kristjani živimo v neomajni gotovosti, da rajni še vedno živijo, čeprav so odšli od nas. Vez med njimi in nami ni nikakršen medij ali kanal, temveč božje življenje, ki nam je skupno. Drug drugemu smo toliko bližji, kolikor bolj vsi iščemo božjo bližino. Zato ne pozablajmo rajnih!

Živijo, ker so odšli domov k Stvarniku, ki je Bog živih. Upajmo zanje in tudi zase. Njihova smrt je bila rojstvo za večno življenje,

ki je nam zemljanom še nedojemljivo. Niso umrli, ampak so bili kakor zrna posejani za prihodnjo žetev, za večno poletje, ki pride. Naj v teh dneh ne kažejo spomina na rajne le plameni sveč na grobovih. Spomnimo se vseh svetih in ostalih, ki so končali zemeljsko pot svojega življenja tudi s plamenom naše molitve.
p. Jože

iz življenja župnije, iz življenja župnije, iz življenja....

Molitvena skupina – Živi rožni venec

Občasno nad kdo spomni, da bi morala biti molitev naše vsakdanje opravilo . Za novembrske dneve, ki so pred nami, to nekako še bolj velja - najpogosteje so naši molitveni nameni namreč prav pri naših rajnih. Teh namenov pa je veliko. Kdor bi želel več in globlje moliti, ima pri tisku v župnijski cerkvi na voljo prijavnico za Živi rožni venec. Vzemite jo in molite na način, kot ga boste tam zasledili. Naj molitev v srcih vseh molivcev budi upanje, tolažbo in vero, da smo po njej del velikega občestva z vsemi, ki so verovali pred nami, ki verujejo z nami in bodo verovali, ko bodo za nas molili.

Otroški zborček

V naši župniji bi rad »shodil«, pa so prvi koraki naporni, ker jih je malo. Pravijo, da je vsak začetek težak in kaže, da je res tako. Zato tudi tukaj – v župnijskem listu velja povabilo vsem otrokom, ki radi prepevajo, naj se mu pridružijo. Prepevanje pri maši je zelo lepa oblika sodelovanja in k temu vabimo naše veroukarje; petje je hkrati tudi

zelo lepa oblika molitve. Za enkrat je tako, da so pevske vaje po nedeljski rani sv. maši, torej ob 9h. Otroci, pridružete se, veseli in zadovoljni boste.

Romanje v Assisi

Frančiškovo mesto Assisi vsako leto privabi veliko število romarjev. Kako tudi ne, ko pa se je tam rodil, živel in umrl veliki prenovitelj Cerkve in človeka – ne le njegove dobe, tudi danes je njegov zgled aktualen in nagovarja. Naša provinca in ptujske tri župnije v dneh od 13. do 15. marca 2026 organizirajo romanje v Frančiškove kraje. Kdor bi se odločil za to pot, lahko dobi več oz. vse potrebne informacije v župnijski pisarni.

Katehumenat

V naših dneh je vedno več ljudi, ki se odrasli odločajo za to, da bi postali kristjani in živeli po veri. Rado se zgodi, da je botrstvo (krstno in birmansko) zadnja spodbuda, da se za to odločijo. Škoda bi bilo, če bi se na tako velik oz. pomemben korak v njihovem življenju na hitro odločili in na hitro pripravili – zadnje dni pred službo botra, za katero so bili naprošeni. Navsezadnje je to tudi nemogoče, zato v minoritskem samostanu na Ptujju poteka takoimenovani katehumenat – uvajanje v krščansko vero in prejem zakramentov v letu 2025/2026. Za to lepo skrbi p. Danilo Holc; vsak, kdor bi se podal na to pot, lahko dobi več-vse informacije pri njem (0590/73000 in danilo.holc@rkc.si)

